

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XIX. Christus prosternit hostes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](#)

& quæsivisti eam quæ perierat. Ah JESU! compa-
tior tibi sic fatigato, currenti per invia, & devia,
per spinas & rubos, per dumeta & tesqua. Quem
quæris? ovem meam quæ periit. Ego sum. Fuit qui-
dam, quem Pater tuus dilexit, & sic dilexit, ut te
filium suum unigenitum ei daret, propter quem
voluit te 9. mensibus latere in Virginis utero,
postea jacere in præsepio, deinde circumcidet, po-
stea baptizari in Jordane, 40 diebus jejunare in
deserto, & post 3. annorum labores, tandem vo-
luit te tradi gentibus ad illudendum, flagellandum, &
crucifigendum. Quæris jam: Quis est homo ille,
quem Pater sic dilexit? Ego sum. Ah JESU! fierine
poterit ut, à Patre dilectus, & sic dilectus, non
sim inter paucos electos? Tu propter me à Iuda
traderis gentibus, & ego à Patre tuo tradar tor-
toribus? tu propter me descendisti de cœlo, &
ego descendam ad inferos? tu propter me patie-
ris, & ego peribo! tu propter me morieris, & e-
go non vivam? Scio IESU, tu es vita, ergo non
mortiar sed vivam.

Matt. 1

20.19

§. XIX.

Christus prostrernit hostes.

Illud quod Iudas Christo dederat osculum, erat
Iudæis, ac Romanis velut bellum classicum, quo
quasi signo dato, conjuratis viribus eum adori-
rentur. Non hoc nesciebat, qui nihil non sciebat,
Christus. Quamobrem magnâ animi excelsitate,
tanquam judicaturus, non judicandus, hostesque
suos comprehensurus, imperterritus insaniens
militum cohorti ultrò occurrit, & voce magnifi-
câ, tanquam Dominus rerum omnium interro-
gat: Quem queritis? Responderunt ei: IESVM Nazarenum. Dixit illis IESVS: Ego sum: & statim abierunt 4.

E 3

zetrov-

retrorsum, & ceciderunt in terram. Hic cum Amos
Amos. 3. lubet interrogare : *Leo rugiet, quis non timebit?* Vox
8. illa non erat balatus ovis, erat rugitus leonis. Re-

Pſ. 103. 7

Etè David de hâc voce, antequâm ex ore Christi
fuiſſet prolata, vaticinatus est : *A vocē tonitruī mī
formidabunt.* Intonuit Christus, formidârunt ho-
ſtes Christi, & ſic formidârunt, ut abierint retror-
ſum: ſic abierunt retrorsum, ut ceciderint in ter-
ram. Christus in horto cum paveret, timeret, ſu-
daret, ostendit ſuam infirmitatem : extra hortum
ostentavit ſuam Divinitatem: ibi erat agnus, hic
leo; ibi apparebat homo, hic Deus. Venerat er-
gò Iudas ad Christum capiendum, munitus utro-
que brachio, Ecclesiastico, ac ſaculari, ut ſi Chri-
ſtum tueri vellent discipuli, non auderent pro-
pter cohortem Pilati. Erat autem cohors, mihi-
tum caterva constans 1125. peditibus, non niſi
ſtrenuis, ſcientiæ militaris apprimè gnaris. Hanc
cohortem habebat Pilatus in Ierusalem pro ſuī
capitis, & principatus tutela, & ſecuritate ad
compescendas ſeditiones, & populares tumul-
tus. Hic ergò liquet, Christum fuſſe captum,

Vis
verbi
Christi.

quia capivolut, non quia Iudæus potuit. Illie-
nim ad binas illas voculas, *Ego ſum*, quaſi vento-
rum turbine dejecti, vel fulmine ex aère collifo,
afflati, vel tonitru ē nubibus excuſſo, prostrati ce-
cidere; & qui venerant armati, cataphracti, ſoli-
dis viribus, firmo robore, repente nec stare in
gradu, nec contulere pedibus potuerū; ſed & Iu-
das, & Iudæi, & armigeri, & Romani, & lingull
illius nefandæ cohortis milites in terram prostra-
ti ſunt, & ſonitum ſuper arma dederunt. Ibice-
cidērunt quercus Balan: ibi ceciderunt qui operan-
tur iniquitatem: expulſi ſunt, nec ſtare potuerunt. Iace-
bat iam ad Christi pedes tota prostrata cohors,

Pſal. 35.

Quid

Quid jam prosunt vel consilia Judæorum , vel
decreta Magistratūs, vel arma militum, vel funes
satellitum, vel Judæ insidiæ, vel machinæ Jerofo-
lymæ, vel machinationes totius Synagogæ ? ne-
mo se potest movere, nisi is, à quo vivimus, mo-
vemur, & sumus, det ut se movere possint, facul-
tatem. Rectè Propheta: *Vidi impium superexalta- Ps.36.33*
tum , sicut cedros Libani: transvi , & ecce non erat.
 Stabat illa cohors militum , missa à Pilato , &
principibus Sacerdotum, fastu elata, robore fir-
ma, viribus formidabilis, ore minax, armis metu-
enda. *Transvi , & ecce non erat.* Quia vox Domini in
virtute, vox Domini in magnificentia, vox Domini con- Ps.28.4.
fringentis cedros; superbos illos, & sicut cedros ex-
*altatos ad Iolum collisit, in terram dejecit, ad pe-
des suos prostravit. sic ut jam non viderentur esse*
milites, sed cadavera militum. Quid ni h̄c dixe-
rim cum Sapiente: Omnipotens sermo tuus de cœlo à
regalibus sedibus, durus debellator in mediā illam bel- Sap.18.
latorum turmam, profuluit, & prostravit? nec priùs
erigere se potuerunt, quām facta jam à Christo
sele erigendi potestate ; nec jam erecti , statim
*impetum in Christum fecerunt, sed stabant par-
tim pudore confusi, partim stupore attoniti, par-
tim timore pavidi: ignati quid agerent : donec*
*secundò interrogati quem quærerent, isque re-
spondisset se esse, ac mandasset ne qua discipulos*
injuria afficerent, dicens: Dixi vobis, quia ego sum :
Si ergo me queritis, finite hos avire. Quasi dicat: Si
jam percussi, non doletis, si viso hoc tam insolenti
prodigio non movemini, si jam castigati, tamen
nefanda consilia exequi decernitis, per me licet,
*comprehendite me. De his conqueritur Prophe-
ta: Percussi eos , & non doluerunt: attrivi eos, & Ierem.3.*
Tenuerunt accipere disciplinam. Pereat, pereat timen-

In pec- dum est, qui cœlesti sœpè afflatu admonitus, mor-
cando bo percussus, adversitate dejectus, pertinax mala
pertici- facere, dum mala patitur, ipsa Dei flagella con-
nacia, vertit in peccandi instrumenta. Hi iudæi semel
ultima prostrati, postea erecti, necdum tamen correcti,
malitiæ abusi Dei, & parcentis clementiâ & punientis
linea, justitia persistenter obstinati in malitia. Hæc
quorumdam est pervertitas, ut ipsa Dei beneficia,
sunt ipsis gradus ad nova maleficia. Quid ergone
hæc una tibi erit ratio cursus malus, quia Deus est
bonus? ideo peccando te facies miserum, quia
post peccata experritus es misericordem? ideo in
delinquendo eris liberior, quia ipse in ignoscen-
do est liberalis? ideo tu peccabis, quia ipse pecca-
tores recipit? Audi insipiens Sapientis monitum,

Eccles. 5.5.

Ezech.

33. 44.

& sequere consilium. Ne adjicias peccatum super pec-
atum, & ne duas: Misericordia Dei magna est. Mis-
ericors est Deus: dicit enim: Nolo mortem impii sed
ut convertatur impius à via sua, & vivat. Sed & ju-
stus est Deus; dicit enim: Impius in iniquitate sua
morietur. Misericors est Deus: Peccari enim, & quid
mihi accidit triste? Justus est Deus, quia dicit: Anima
qua peccaverit, ipsa morietur. Misericors est Deus,
quia Saulum persequentem Apostolos Christi,
fecit magistrum mundi. Iustus est Deus, quia
Pharaonem Hebreos insectantem submersit in
profundo maris. Deus est bonus: fateor; tamen
ob unicam offendam tot Angelorum myriades
proscriptis cœlo, addixit orco. Deus est bonus:
admitto: interim Dilatarit infernus animam suam,
& aperuit os suum absque ullo termino. Deus est bo-
nus: verissimum est: interim clamat: Multi sunt
vocati, pauci rero electi. Spe erigor, dum video la-
tronem admissum in paradisum: timore dejicio,
dum cogito Iudam laqueo suspensum. Permisit
tot

tot Angelos ob peccatum unicum, æternum perire: tibi vili homunculo post innumera peccata parcer? tot pereunt quovis momento animæ, non poterit permettere ut tu, qui peritura sectarisi, cum reliquis pereas? tuane anima pretiosior est, aut Deo charior tot aliis, quæ ob minora, & pauciora scelera æternis cruciantur tormentis? Dixit Christus: Si pœnitentiam non egeritis, omnes simul peribitis. An propter te, qui es pulvis, & cinis, *Luc. 13.* mutabit suum decretum? revocabit sua verba, & *15.* quasi pœnitentiâ ductus, te non pœnitentem servabit in columem? ô Christe, timeo, sed & spero, quia justus es, & misericors; tua Divinitas mihi timorem incutit. Humanitas ad spem erigit. Leo es de tribu Iuda: quis non horreat? Agnus es, qui tollis peccata mundi: quis non speret? Iudæos uno verbo dejecisti in terram: quis non paveat pœnitentiam? ab iisdem si vistiri capi, & ligari: quis non stupeat clementiam! Iustus es, & ideo metuo judicem: misericors es, & ideo diligo Patrem: fac, ut timor sit mihi frænum, ne te offendam, & amor sit calcar, ut tibi placeam. Sic & justitiam tuam declinabo, & misericordias tuas *Ps. 18.*
Dominæ in æternum cantabo.

§. XX.

Petrus educitus è vagina gladio, Christum satagit defendere, Malchum percudit.

Stabant jam erecti, Christi imperio, qui ejus potentiam fuerant prostrati; sed illi, ejus & potestatis punientis, & benignitatis patientis obliti, jam illi manus injicere moliebantur. Quid interim Apostoli? Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine si percutimus gladio? Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit

Luc. 22.

49.

Ioan. 18.

1.

E s

cum,